

متن پرسش

بسمه تعالی؛ سلام علیکم: ۱. بنده دقیقا متوجه نیستم امر به تزکیه و تهذیب چه معنا دارد؟ آیا همچون تحصیل علم، مرحله به مرحله و مشهود است؟ و یا اینکه انسان تزکیه را در دل زندگی و در گذر زمان و در دل فعالیت هایی که دارد، باید بیاد و خود را از جهنم ها برهاند؟ ۲. معنای تزکیه با درک هویت تاریخی چگونه است؟ آیا تزکیه ما در دل تاریخ است و مناسب با تاریخ؟ ۳. در پاسخ به سوال سوم پرسش ۳۹۱۲۱ فرمودید که تفاوت در صحنه تاریخ بودن است؛ برای درک این فرمایش به چه رجوع کنم؟ ۴. نگاه حضوری! _ آنچنان که انسان در آن نفس بکشد_ به تاریخ، نظر به چیست؟ چه مد نظر قرار دهم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. تزکیه به عنوان حضور در راهی که انسان را به انس با خداوند می‌رساند، رعایت تقوا و تقویت معارف توحیدی پیش می‌آید. ۲. وقتی متوجه شدیم حضرت حق در هر زمانی اراده خاصی دارا می‌باشند به همان معنایی که روایات ما در موضوع شناخت زمان با ما سخن می‌گویند، با حضور ذیل اراده الهی در واقع، تزکیه معنای خود را نشان می‌دهد. ۳. در این مورد خوب است به مباحث «معنای درک حضور تاریخی اصحاب امام حسین «علیه‌السلام» که روی سایت هست رجوع فرمایید.

<https://lobolmizan.ir/sound/۱۵۲۰?mark=%D۹%۸۵%D۸%B۹%D۹%۸۶%D۸%A۷%DB%۸C%۲۰%D۸%AF%D۸%B۱%DA%A۹>

۴- به اراده خدا در صحنه‌هایی مثل خرمشهر را خدا آزاد کرد و نکاتی که رهبر معظم انقلاب متذکر می‌شوند. موفق باشید